

Det spøger på revy-slottet

DRAGSHOLM SLOT

Ligger i den sydlige ende af Odsherred, er opført som borg i 1100-tallet og er Danmarks ældste beboede bygning. Slottet, der i dag er hotel og restaurant, fungerede i mange år som statsfængsel. Den mest berømte fange var den skotske jarl af Bothwell, indespærret her fra 1573 til sin død i 1578.

SPØGERIET

Det siges at spøge på Dragsholm Slot – i havestuen, hvor »den grå dame« holder til. Hun var oldfrue på slottet, blev dræbt under svenskerkrigen i 1600-tallet og siges at give personalet rap over fingrene, hvis de lægger bestikket forkert.

LILLE OG VÅGEN REVY

Dragsholm Slot lægger rammer til en glad sommer-fornøjelse

REVVY

Dragsholmrevyen

Det er den mest klovne-agtige danske sommerrevy. Dragsholmrevyen med det lillebitte budget og de primitive omgivelser scorer stort med tre kropsviltre medvirkernde og en række numre, hvoraf de bedste er super sjove.

Rammen om revyen er diskret – for ikke at sige primitiv. Trods den fornemme adresse på Dragsholm Slot er det i en lade, der spilles. Men jeg skal love for, at den er ladet op med energi og humør! Revyen er lille, men den er go'.

Stor ros til Bente Eskesen for en festlig aften i Odsherred. Sammen med legekammeraterne Pauli Ryberg og Brian Kristensen boltrer hun sig i en delvis hjemmelavet revy, hvor store komiske talenter folder sig ud.

Pauli Ryberg med elastikker til at stramme smilet op i en perle af et nummer (som han selv har skrevet!) om den hysterisk smilende skønhedsguru Ole Henriksen.

Marguerite Viby-minder

Bente Eskesen er fuldkommen vidunderlig som arbejdsløs havbiolog med nyt job som tamburmajør i Odsherred Garden. Hun får mig til at tænke på Marguerite Vibys jazzende husmor, mens hun har sit hyr med at koordinere ben, takt og stang.

Der er kropskomik i hver fiber af Bente Eskesen, hvis lille krop

er tumpede typer: overhep tv-kok, tvær kunstner med speciale i betonsmykker, dræbersnegl og kartoffel. Man skulle ikke tro det, men – jo – der er kropssprog i sådan én!

Vi klukker over hende i Lamme-fjordsballetten, hvor mændene danser med som gulerod og asparges. D'herrer er også meget morsomme som Los Trampolinos, spanske dansere med masochistiske macho-ten-denser.

Bedste revy-middag

Det siger næsten sig selv, at en hjemmelavet ølkasserevy i en lade ikke er på niveau med Cirkusrevyen. Når den lille i Dragsholm alligevel får lige så mange stjerner – fem – så er det for energien, initiativet, talenterne. Og den bedste revy-middag, jeg mindes at have fået: Enkel, lækker og sundt – fuld af smag og sommer. Serveret af slottets fremragende køkken.

Toiletter er normalt ikke noget at skrive om. Men disse fortjener ros: den transportable skurvognmodel er de luxe.

»Dragsholmrevyen 2008«. Instruktør: Chresten Speggers. Kapelmester: Bo Riemer. Dragsholm Slot. Fredag, lørdag og søndag til 15. august.

Dragsholmrevyens tema er bryllup. Her de tre hvide brude: Brian Kristensen, Bente Eskesen og Pauli Ryberg. Foto: Zencius Photo

Læs anmeldelser fra Rock Under Broen i Middelfart på www.musik.bt.dk

Selv om Whitesnake-sangeren David Coverdales stemme ikke er, hvad den har være, brændte den godt og grundigt igennem ved fredagens koncert i København. Foto: Lea Meilandt Mathiesen

Stemmen har set bedre tider

ROCK
WHITESNAKE

Lad indledningsvis ingen tvivl være: Den nuværende Whitesnake og tidligere Deep Purple-sanger David Coverdale er, bliver og har altid været én af mine favoritsangere.

Det vil han fremdeles være på baggrund af tidligere tiders bedrifter, selv om han fredag aften foran et udsolgt Vega ulykkeligvis beviste, at stemmen absolut ikke er, hvad den har været, og at en fremtid som stand-up komiker afgjort burde være et tillokkende alternativ til at fortsætte karrieren som sanger.

Naturligvis kan jeg ikke bevise det uden kendskab til det teknologiske set-up bag Whitesnake, men jeg har hørt flere koncerter, end så-

vel min læge som min nærmeste familie finder tilrådeligt, og jeg skulle tage meget fejl, om en stor del af Coverdales vokal ikke blev bakket op af ham selv på disc.

Selv når manden holdt mikrofonen længere fra livet, end Pia Kjærsgaard gør med Koranen, gik hans godt slidte stemme godt og grundigt igennem.

Ja, der var sågar par et tilfælde, hvor David nåede frem til mikrofonen senere, end hans stemme gjorde. Hvis De forstår!

I koncertens første halvdel var jeg

faktisk ved at overveje at forlade salen i skuffelse, men takket være et ualmindeligt velsyngende backingband og Davids evner udi stemmefiskeri hos publikum, så ER der jo altså ingen vej uden om suveræne sange som »Fool For Your Loving«, »Can You Hear The Wind Blow« og en hjerteskerende »Is This Love«, inden det i øvrigt voldsomt velspillende Whitesnake – og hér kan den fremragende guitarist Doug Aldrich godt bukke og sige tak – satte i med en eventyrlig finish.

Og det var dén finish, kombineret med det velsyngende backingband og et publikum, som tydeligvis var så overtændt lykkelige for at få lov bare SELV at synge de sange igen, der reddede aftenen.

Læs hele Jungersens anmeldelse på www.musik.bt.dk